

AVRAHAMOVA VÍRA

Michael Wallace, rabín mesiánského společenství Adonai Yemaleh Zohr
1. ledna 2011 (25. tevet 5771)

Po týdenní přestávce bych rád navázal na téma, o kterém jsme mluvili na konci minulého roku. Podíváme se blíže na dva stromy v zahradě Eden a na to, jak se jejich rozdílná semena projevují v různých lidech napříč dějinami.

Již na samém počátku Bůh ustanovil zákon, že všechny rostliny ponesou ovoce podle svého druhu. Neexistuje však jen fyzické ovoce, nýbrž existuje také ovoce duchovní. V Písmu čteme, že pokud zaséváme, myslíme, mluvíme a jednáme podle těla, vede to ke sklizni zkaženosti. Jestliže však zaséváme semínka Ducha, uzraje spravedlnost a svatost. Víme, že toto platí jak duchovně, tak fyzicky. Symbolicky to zobrazují právě dva stromy v zahradě: strom života a strom poznání dobrého a zlého. Říkali jsme, že jedním z prvních projevů stromu poznání dobrého a zlého bylo, že se lidé spojili a řekli si: Postavíme město a věž, která bude sahat až k nebesům. Sami si tak vybudujeme své jméno. Bůh na to samozřejmě rázně odpověděl: Ne! To není v souladu s tím, co s lidstvem zamýšlím. Já jsem chtěl, aby se lidstvo stalo moji nevěstou. Ale vy jste se vydali zcela opačným směrem, svým vlastním směrem. A tomu hned teď učiním konec. Nedovolím, abyste pokračovali. Tak Bůh zmátl jazyky lidí a rozptýlil je po celém světě.

Nebudu už opakovat všechny další události, které jsem zmiňoval v minulých vyučováních a přeju du k dnešnímu tématu, které jsem nazval „**Avrahamova víra**“. Avrahamův příběh je v ostrém protikladu k příběhu obyvatel Babelu. Nalistujte si prosím jedenáctou kapitolu IVRIM [Židům], která nabízí stručný přehled všeho, čím musel AVRAHAM [Abraham] projít.

Řekli jsme, že jednání obyvatel Babelu bylo tak významné, že se Bůh rozhodl okamžitě sestoupit a zakročit. Věřím, že tito lidé byli přímo posedlí myšlenkou postavit si město, aby si vybudovali své jméno. Tuto vnitřní potřebu, učinit náš život smysluplný, důležitý, pociťuje snad každý člověk. Nechceme zemřít bezvýznamní. Chceme, aby o nás lidé říkali: Ten člověk v životě vytvořil něco významného. Problém je, že když se o to snažíme sami svými vlastními silami a prostředky, tak toho pravděpodobně ani za celý svůj život nikdy nedosáhneme. Dokonce i

osobnosti, které byly určitou skupinou lidí považovány za velké, mohou během let lehce upadnout v zapomnění.

Bůh v Písmu říká, že pokud se před Ním pokoříme a budeme se řídit Jeho vůlí, tak On bude vyvýšen. On sám nám dá jméno. Jméno, které bude trvat věčně. Ne něco pomíjivého, co někdo zapomene. Obyvatelé Babelu byli posedlí myšlenkou postavit město a věž, aby si vybudovali své jméno. O Avrahamovi však v Ivrim [Židům] 11:10 čteme, že vzhlížel k městu s věčnými základy, „**jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh**“. Nesoustředil se na nějaké pozemské město, nýbrž na město nebeské. Ne na město postavené lidmi, nýbrž na město postavené Bohem. Věřím, že pisatel Ivrim toto zdůrazňuje právě proto, aby ukázal ostrý protiklad mezi Avrahamem a obyvateli Babelu.

Když jsem o tomto tématu přemýšlel, kladl jsem si otázku, kolik lidí asi Bůh oslovil, než se obrátil na Avrahama. Kolikrát Bůh nabídl tu stejnou věc jiným lidem, ale byl odmítnut. Nebo možná, že Avraham byl první. Nevíme. Text to neříká. Ale z vlastní zkušenosti vím, že Bůh často osloví mnoho lidí kvůli nějakému úkolu pro Jeho celkový plán. A mnoho lidí odmítne, než najde někoho, kdo se toho úkolu opravdu ujme. Možná, že tady čteme jen o Avrahamovi právě proto, že byl úspěšný a vykonal Bohem svěřený úkol.

Zamysleli jste se někdy nad tím, jak se Avraham dozvěděl o Babelu? Avraham měl vztah s Bohem a Bůh mu umožnil vidět věci mimo prostor země. Mohl je vidět, protože měl vztah s Bohem. Když máte takový vztah s Bohem a jsou vám zjevovány nebeské věci, pak pozemské věci, které můžete vidět a zakoušet, mají malou cenu.

Korintim Bet [2. Korintským] 4:13-18 říká:

13 Protože však máme stejného ducha víry, o níž se píše: "Uvěřil jsem, a tak jsem mluvil," i my věříme, a tak mluvíme.

14 Víme totiž, že Ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a spolu s vámi nás přivede před svou tvář.

15 **To všechno se děje pro vás, aby se milost šířila ke stále dalším lidem, a k Boží slávě tak rostla i vděčnost.**

16 **Proto se nevzdáváme. Ačkoli totiž navenek podléháme zkáze, uvnitř se obnovujeme den co den.**

17 **Toto naše lehoučké soužení trvá jen chvíli, ale vytváří nám s ničím nesrovnatelné břemeno slávy, jež potrvá věčně.**

18 **Proto se nedíváme na to, co je vidět, ale na to, co vidět není. Vše viditelné je totiž dočasné, ale neviditelné je věčné.** (Překlad 21. století)

Avrahamovi bylo dáno nahlédnout do oblasti neviditelného díky jeho vztahu s Bohem. Věděl, že všechny viditelné věci jsou jen dočasné, a nebylo pro něj proto důležité postavit velké město tady na zemi. To všechno pomine. Copak věž v Babelu stále stojí? Beze stopy zmizela před několika staletími. Ale město Boha je věčné.

V jedenácté kapitole Ivrim vidíme, že Avraham zcela a trvale důvěřoval tomu, co Bůh řekl. Celý svůj život žil podle toho, co mu Bůh řekl.

Přečtěme si verše Ivrim [Židům] 11:8-12:

8 **Vírou Abraham poslechl Boží volání, aby šel na místo, jež měl dědičně získat. Přestože nevěděl, kam jde, vydal se na cestu.**

9 **Vírou se přistěhoval do zaslíbené země, jakkoli byla cizí, a bydlel v ní ve stanech stejně jako Izák a Jákob, dědicové téhož zaslíbení.**

10 **Vyhlížel totiž město, které má základy, město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.**

11 **Vírou také neplodná Sára i přes svůj pokročilý věk přijala moc k početí potomka, přesvědčena o věrnosti Toho, který dal zaslíbení.**

12 **A tak z jednoho už nemohoucího muže vzešlo bezpočet potomků, jako je hvězd na nebi a písku na mořském břehu.**

Vidíme tedy, že Avrahamův život charakterizovala naprostá důvěra v to, co Bůh řekl, ať už to bylo cokoliv. I když třeba nerozuměl, i když třeba nedostal vysvětlení, proč. Kvůli zaslíbení, které dostal, žil ve stanech v zemi, která stále patřila Emorejčům, Jebusejcům, Hivejcům, Kananejcům a dalším národům.

Další otázkou, kterou jsem si mnohokrát kladl, bylo: Jak to, že byl Avraham tak rychlý, aby obětoval JICCHAKA [Izáka]? Mluvíme o tom každý rok, když čteme týdenní oddíly Tóry. Já si vždy představím sebe samého na Avrahamově místě, kdy bych měl obětovat svého jediného syna. A já mám jediného syna. Písmo říká, že když Bůh řekl Avrahamovi, aby Jicchaka obětoval, tak hned následující ráno Avraham osedlal osla, našťupal dříví, prostě nachystal vše a byl připraven k oběti. Ihned!

Vzpomínáte si, co řekl JEŠU‘A [Ježíš] o Avrahamovi, když ho nechápající PERUŠIM [farizeové] obvinili z posedlosti démonem. Necháпали, co Ješu‘a myslí, když řekl: **„Amen, amen, říkám vám: Kdokoli zachová mé slovo, navěky nespátí smrt.“** (Jochanan [Jan] 8:51). Vždyť spravedlivý Avraham zemřel. Ješu‘a jim odpověděl: **„Abraham se těšil, že uvidí můj den; uviděl ho a zaradoval se.“** (verš 56). Ješu‘a nám říká něco více, než uvádí Tóra. Říká, že Bůh Avrahamovi zjevil Ješuu. Díky svému vztahu s Bohem založenému na důvěře, viděl Avraham Ješuu a to, čím musí projít. Avraham tedy dostal vidění budoucnosti, vidění MAŠIACHA [Mesiáše]. Když mu pak Bůh přikázal, aby obětoval svého jediného syna, tak díky tomuto zjevení věděl, že to, co po něm Bůh chce, je předzvěst toho, co se stane Mašiachovi. Věděl tedy, že pokud má být Bůh důsledný, musí po něm chtít, aby obětoval svého syna. Ale věděl také, že jeho syna vzkřísí. Protože jediné tak to bude odpovídat obrazu Mašiacha, který – jak viděl – bude vzkříšen zpět k životu. Proto také nechal Avraham Jicchaka, aby nesl dřevce. Avraham ve zjevení viděl, jak Ješu‘a nese svůj dřevěný kříž a věděl, že jeho syn musí být předobrazem toho, co se později stane Božímu Synu. Avraham tedy ihned odpověděl: Ano. Udělám to.

V Ivrim [Židům] 11:17-18 se dokonce píše, že **„vírou Abraham ve své zkoušce obětoval Izáka. Ten, který přijal zaslíbení, obětoval svého jediného syna, o němž bylo řečeno: "Tvé símě bude povoláno v Izákovi.““** (viz také Berešit [Genesis] 21:12).

Zde je vidět další důvod, proč byl Avraham tak rychle připraven k oběti. Důvěřoval Bohu, a Bůh řekl, že právě skrze Jicchaka povolá velký národ. Takže pokud po něm Bůh chce, aby ukončil Jicchakův život, je na Bohu, jak to dál zařídí. Avraham musel chápat, že Bůh může vzkřísit mrtvé.

Příští týden se budeme více zabývat tím, co víra je a co není. Dnes jsou lidé velmi zmateni a neví, co to je pravá víra. Avrahamova víra je příkladem pravé víry – víry, kterou Bůh hledá u svého lidu. Nejedná se o nic výjimečného, vyhraněného jen pro několik zvláštních jedinců. On hledá takovou víru v celém těle Mašiacha. Chce, abychom Mu pevně důvěřovali, abychom s Ním měli osobní vztah a On nám mohl odhalovat skryté věci. Budeme mluvit o tom, co taková víra znamená.

Modleme se: *Otče, všichni jsme tolik vděční, za život, který žijeme, za vztah, který máme s Tebou, za to, že máme Boha, který nás stvořil, stará se o nás a miluje nás. Za to, že jsi dal svého syna Ješuu, aby za nás zemřel. Všechno to, v co věříme, není jen nějaký lidský výmysl. Otče, není to tak dlouho, co většina lidí ve světě neuměla číst a Bible byla pouze v rukou několika náboženských vůdců, kteří je nechtěli zpřístupnit lidu. Během této doby, nazývané „dobou temna“, lidé tápali ve tmě a v nevědomosti, protože neměli přístup k pravdě. Otče, děkujeme Ti, že jsi*

nám zpřístupnil Své Písmo ve srozumitelné podobě a umožnil šířit jej. Dnes má většina lidí doma minimálně jeden výtisk Bible, a často i mnohem více. Přesto jsou na světě místa, kde je vzácností, když někdo vlastní byť jedinou stránku Bible. Takže ti, Otče, mnohokrát děkujeme za Písmo, za příklady, které jsi nám ve svém Písmu dal a které nám ukazují, jak máme žít svůj život před Tebou, jak s Tebou máme budovat vztah. Děkujeme, že nejsme necháni napospas sami sobě ve tmě bez jakéhokoliv průvodce. Děkujeme ti, Otče, za to všechno, co si nám poskytl. Otče, my, kteří žijeme na této zemi v tomto národě, bereme často věci jako samozřejmost. A já nejsem výjimkou. Není to tak dlouho, co jsem podnikl cestu do Číny, abych tam odvezl zásilku Biblí. Tam jsem potkal drobnou ženu, která denně riskovala svůj život, aby roznesla stovky Biblí z naší zásilky lidem, kteří ji potřebovali. Otče, modlím se, abychom přestali brát jako naprostou samozřejmost to, co jsi nám dal. Modlím se, abychom to, co víme, co v Bibli čteme a učíme se z ní, uměli převést do skutečného života. Ve jménu Ješuy.

Zdroj: <http://www.youtube.com/user/AYZTyler#p/u/35/KVpwyHclvm0>
Překlad: zd (na <http://www.derech.cz/> uveřejněno dne 13. 11. 2011)